

Resolució 526/2022, de 23 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 418/2022

Administració reclamada: Departament d'Economia i Hisenda

Informació reclamada: Sobre la contractació d'un directiu de l'Agència de Residus de Catalunya.

Sentit de la resolució: Inadmissió.

Resum: Aquesta reiteració de reclamacions a la GAIP en relació amb sol·licituds idèntiques només pot ser qualificada d'abusiva, perquè difícilment la persona reclamant en pot obtenir informació addicional, de manera que només tenen l'efecte de fer treballar la GAIP i les administracions implicades, sense benefici per al dret exercit. L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat recollida expressament per l'article 29 LTAIPBG. Tanmateix, això no obsta per a què pugui ser aplicada igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol proscriuen l'abús de dret), és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas d'aquesta Reclamació. En conseqüència, i addicionalment als motius d'inadmissió esmentats a la primera part d'aquest Fonament jurídic, també és procedent declarar la inadmissibilitat de la Reclamació per abusiva.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Càrrecs directius. Nomenament. Responsabilitats públiques. Abús de dret.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 2 de maig de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 418/2022, presentada contra el Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de març de 2021 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública al Departament d'Economia i Hisenda : "1. Informació sobre les actuacions fetes per la contractació del senyor xxxx per part de l'Agència de Residus de Catalunya sense la preceptiva autorització de la Comissió de Retribucions i Despeses de Personal (CRDP), de la qual n'era el President la persona titular de la Secretaria d'Economia del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda. 2. Informació sobre les responsabilitats depurades per aquesta contractació sense la preceptiva autorització de la Comissió de

Retribucions i Despeses de Personal. 3. Òrgan administratiu encarregat de vetllar per l'exigència de les responsabilitats que corresponen per la formalització de contractes laborals temporals sense autorització prevista en el punt 5.4 de l'Acord de Govern de 12 de maig de 2015 sobre la flexibilització de la contenció de plantilles i limitacions als nomenaments i contractacions de personal temporal en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector Públic". S'indica com a motiu de la sol·licitud el següent: "En l'informe amb data 14 de gener de 2021, el Cap del Gabinet Tècnic del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda afirma que aquest va derivar la Reclamació 452/2020 a l'organisme competent, que per la seva part, ja va remetre la seva resposta a la GAIP. En la resolució número 649/2020 de l'expedient de reclamació 452/2020, la GAIP afirma que s'ha produït una confusió en la tramitació de la Reclamació, que ha dut a una derivació injustificada; que qui pot tenir la informació sol·licitada és la Secretaria d'Economia, receptora de la sol·licitud presentada el 16 d'abril de 2018 i de la qual la persona reclamant en demana la resposta i les conseqüències que hagués pogut tenir. Per això, el ple de la GAIP resol estimar parcialment la Reclamació 452/2020 i retrotreure el procediment relatiu a la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2 al moment de la seva recepció per part del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (5 de març de 2020)".

3. La Reclamació presentada el 2 de maig de 2022 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a l'anterior sol·licitud.
4. El 9 de maig de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Economia i Hisenda i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. L'11 de maig de 2022 el Departament d'Economia i Hisenda informa telefònicament a la GAIP de la derivació de la sol·licitud al Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (DACAAR).
6. L'11 de maig de 2022 la GAIP requereix al DACAAR allò indicat a l'antecedent 4.
7. El 12 de maig de 2022 la GAIP rep la resposta següent de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) al requeriment al DACAAR: " En resposta al requeriment núm. de sortida 9056/69237/2022 de la Reclamació número 418/2022 us informem que en data 16/4/2021 es va posar a disposició, via eNotum, la resolució amb el títol "Sol·licitud d'accés a informació pública formulada pel Sr. xxxx (expedients núm. SAIP 1145 i 1146)" que va ser acceptada pel Sr. xxxx el dia 26/04/2021. S'adjunta resolució i justificant de recepció.

Alhora es va notificar el dia 16/04/2022 al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda mitjançant eValisa l'esmentada resolució, s'adjunten els justificants de recepció".

8. El 2 de juny de 2022 la GAIP comunica a la persona reclamant la resposta rebuda de l'ARC, indicant que si en el termini de 5 dies no al·lega motivadament el contrari s'entendrà satisfeta la sol·licitud i que si vol formular al·legacions cal que faciliti la documentació rebuda des de l'ARC.
9. El 15 de juny de 2022 la persona reclamant contesta el següent a l'anterior comunicació de la GAIP: "A mi no m'heu tramès cap informe de l'Agència de Residus de Catalunya relatiu a la Reclamació 418/2022 perquè es tracta d'una tramesa genèrica. Per altra banda, és la segona vegada que el Departament de la Vicepresidència deriva injustificadament una reclamació a l'Agència de Residus de Catalunya".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació és idèntica, perquè es planteja exactament en relació a la mateixa sol·licitud d'informació pública, a la Reclamació 418/2021, resolta per la Resolució 621/2021. Escau, per tant, reproduir la mateixa fonamentació jurídica: “La sol·licitud de la que deriva la Reclamació té formalment tres objectes: primer, obtenir informació sobre les actuacions fetes per la contractació del senyor xxxx per part de l'ARC sense la preceptiva autorització de la CRDP; segon, informació sobre les responsabilitats depurades per aquesta contractació sense la preceptiva autorització de la CRDP; i tercer, saber quin és l'òrgan administratiu encarregat de vetllar per l'exigència de les responsabilitats que corresponen per la formalització de contractes laborals temporals sense l'autorització prevista en el punt 5.4 de l'Acord de Govern de 12 de maig de 2015 sobre la flexibilització de la contenció de plantilles i limitacions als nomenaments i contractacions de personal temporal en l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. En realitat, es tracta de només dos objectes diferents, perquè els dos primers són tributaris de la suposada contractació sense l'autorització de la CRDP, i s'analitzen separadament en els dos paràgrafs següents.

Les informacions sol·licitades sobre actuacions fetes i responsabilitats depurades per la contractació, per part de l'ARC, de la persona adjunta a la Direcció "sense la preceptiva autorització de la CRDP" són inevitablement inexistents o impossibles, perquè la contractació en qüestió, a jutjar pel document adjuntat a l'informe del Departament aportat a aquest procediment, es va fer amb la conformitat expressa del CRDP. Concretament, aquest document (que segons l'informe del Departament ja havia estat facilitat a la persona reclamant anteriorment) indica que el Director de l'ARC hauria tramès a la CRDP una proposta d'autorització per la cobertura del lloc Adjunt a Direcció, amb la corresponent proposta de retribucions i consta al final del document l'informe favorable signat per les Directores generals de Pressupostos i de Funció Pública, que s'emet, segons el considerant 2, a instància de la CRDP. Per tant, no és certa la premissa dels dos primer apartats de la sol·licitud (que la contractació de l'Adjunt de Direcció es va fer sense l'autorització de la CRDP), perquè sí que tenia el vist i plau d'aquest organisme, i per això les Directores generals esmentades autoritzen la despesa econòmica extraordinària; en conseqüència, les informacions sol·licitades, vinculades ambdues a aquesta premissa errònia o falsa, són impossibles o necessàriament inexistents, motiu pel qual la Reclamació ha de ser inadmesa en relació amb elles. L'informe del Departament no es pronuncia sobre la part de la sol·licitud que demana la informació sobre quin és l'òrgan administratiu encarregat de vetllar per l'exigència de les responsabilitats que corresponen per la formalització de contractes laborals temporals sense l'autorització prevista en el punt 5.4 de l'Acord de Govern de 12 de maig de 2015 sobre la flexibilització de la contenció de plantilles i limitacions als nomenaments i contractacions de personal temporal en l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic; és per això que la GAIP (antecedent 11) demana al DEH aquesta dada a títol d'informació addicional i rep la resposta pertinent al cap de pocs dies (antecedent 12), segons la qual l'òrgan sol·licitat és la Inspecció General de Serveis de Personal de la Direcció General de Funció Pública. Aquesta resposta facilita la informació sol·licitada per aquest últim apartat de la sol·licitud, motiu pel qual és procedent finalitzar la Reclamació en relació amb ell, perquè la informació que demana ja ha estat facilitada a la persona reclamant. En atenció a les anteriors consideracions, és procedent inadmetre la Reclamació en relació amb els dos apartats de la sol·licitud i declarar la seva pèrdua sobrevinguda d'objecte en relació amb el tercer, motiu pel qual la mediació sol·licitada per la persona reclamant no té sentit, perquè no resta res de la sol·licitud que pugui ser objecte de mediació". Per tant, també en aquest cas és procedent inadmetre la Reclamació en relació amb els dos primers apartats de la sol·licitud i declarar la pèrdua sobrevinguda del seu objecte en relació amb el tercer.

A més a més, les dues reclamacions anteriors (l'actual i la 418/2021) són en gran part reiteratives de la Reclamació 452/2020, resolta per la Resolució 649/2020.

Aquesta reiteració de reclamacions a la GAIP en relació amb sol·licituds idèntiques només pot ser qualificada d'abusiva, perquè difícilment la persona reclamant en pot obtenir informació addicional, de manera que només tenen l'efecte de fer treballar la GAIP i les administracions implicades, sense benefici per al dret exercit. L'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública que hagi estat recollida expressament per l'article 29 LTAIPBG. Tanmateix, això no obsta per a què pugui ser aplicada igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol proscriuen l'abús de dret), és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas d'aquesta Reclamació. En conseqüència, i addicionalment als motius d'inadmissió esmentats a la primera part d'aquest Fonament jurídic, també és procedent declarar la inadmissibilitat de la Reclamació per abusiva.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de juny de 2022, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 418/2022 per abusiva, i per les mateixes raons que ho va ser la Reclamació 418/2021, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.